

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๑ ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อคุ้มครองสุขภาพของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดและนายอำเภอห้วยซ้อย จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด และใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดแล้วเก้าสิบวัน ดังรายการต่อไปนี้

๑. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๙
๒. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙
๓. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(นางสาวอภิญญา เครือศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการแทน
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

(สำเนา)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
อำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ว่าด้วยเรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในด้านของอัตราค่าธรรมเนียมจึงจำเป็นต้องปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ว่าด้วยเรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการจัดการมูลฝอยทั่วไปที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด จึงได้ปรับปรุงข้อบัญญัตินี้เพื่อขอความเห็นชอบต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดต่อไป

เหตุผล

โดยที่การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการมูลฝอยทั่วไป มีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป สมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยทั่วไป หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการ ออกใบอนุญาตให้บุคคลใด เป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยทั่วไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด และนายอำเภอหนองชัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดแล้วเก้าสิบวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ และบรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า กากพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และสิ่งของที่ไม่ใช่แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทั่วไป

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป ในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป

.....

ข้อ ๖ การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไปในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

มูลฝอยทั่วไปที่จัดเก็บได้ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ซึ่งดำเนินการจัดเก็บย่อมมีอำนาจนำไปดำเนินการใช้หรือหาประโยชน์ได้ตามข้อตกลงที่ทำไว้ระหว่างกัน

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีของเสียอันตรายหรือของเสียไม่อันตรายปนอยู่กับมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป เมื่อพนักงานกำหนดเวลาดังกล่าวหากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานนั้นยังมิได้ดำเนินการให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บดำเนินการกับมูลฝอยนั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ การจัดการมูลฝอยทั่วไป ให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีระบบจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้

ข้อ ๘ ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรณรงค์สร้างความรับรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอยทั่วไปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอยทั่วไป ณ แหล่งกำเนิด รวมตลอดทั้งเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๙ ในการจัดการมูลฝอยทั่วไป ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุมกำกับในการจัดการมูลฝอยทั่วไปอย่างน้อยสองคนและมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ นอกจากการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรฐานการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ และในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรฐานไว้เป็นการเฉพาะให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรฐานนั้นด้วย

หมวด ๒ การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ส่วนที่ ๑ การเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๑๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยไว้ในที่สาธารณะและสถานสาธารณะให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ราชการส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอย ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยกมูลฝอยอย่างน้อยเป็นมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย

ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้มีการคัดแยกมูลฝอยอินทรีย์หรือมูลฝอยประเภทอื่นออกจากมูลฝอยทั่วไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ถูหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถูสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องเป็นถูพลาสติกหรือถูที่ทำจากวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ทนทาน ไม่ฉีกขาดง่าย ไม่รั่วซึม ขนาดเหมาะสม และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก

(๒) ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกและง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

ถูหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุข้อความที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ โดยมีขนาดและสีของข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้โดยมีสีเฉพาะสำหรับภาชนะรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท ดังนี้

(๑) สีน้ำเงิน สำหรับมูลฝอยทั่วไป

(๒) สีเขียว สำหรับมูลฝอยอินทรีย์

(๓) สีเหลือง สำหรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่

(๔) สีแดง สำหรับมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

เพื่อความปลอดภัยอาจจัดภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่งให้มีลักษณะโปร่งใสก็ได้

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอย บรรจุมูลฝอยทั่วไปหรือมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ในถูหรือภาชนะบรรจุสำหรับบรรจุมูลฝอย ในกรณีบรรจุในถูต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสมและมัดหรือปิดปากถูให้แน่น เพื่อป้องกันการหกหล่นของมูลฝอยดังกล่าว กรณีบรรจุในภาชนะบรรจุต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสม และมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หอพัก หรือโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่แปดสิบห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยมากกว่าสี่พันตารางเมตรขึ้นไป หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีปริมาณมูลฝอยทั่วไป ตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรต่อวัน จัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ที่เป็นไปตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ตามความเหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๕ ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะที่มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ตามข้อ ๑๖ ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

(๒) มีพื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกตาม (๑) ต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้าทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศ

(๓) มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) มีประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและขนถ่ายมูลฝอยทั่วไป และอยู่ห่างจาก แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๖ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่สำหรับสถานที่ตาม ข้อ ๑๔ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์ และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกและง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

(๒) มีข้อความว่า “มูลฝอยทั่วไป” หรือ “มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” แล้วแต่กรณีและมีขนาดและสีของข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๗ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีปริมาตรตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอย และสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย มีระบบรวบรวมและป้องกันน้ำชะมูลฝอยไหลปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สะดวกต่อการขนถ่ายและไม่กีดขวางเส้นทางจราจร แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นฐานเรียบ มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยหรือภาชนะรองรับมูลฝอยที่มีขนาดใหญ่ไว้ในที่สาธารณะและสถานสาธารณะให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ นอกจากถ่าย เท ทิ้ง ในภาชนะรองรับมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

ข้อ ๒๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นทำให้ไม่สามารถเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปตามประกาศในวรรคหนึ่งได้ ให้แจ้งผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๑ การเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปให้บรรจุไว้ในอุปกรณ์หรือยานพาหนะซึ่งกันน้ำและปิดอย่างมิดชิด รวมทั้งจัดการป้องกันไม่ให้มูลฝอยทั่วไป น้ำหรือสิ่งอื่นอันเกิดจากมูลฝอยทั่วไปตกหล่นรั่วไหลออกจากอุปกรณ์หรือยานพาหนะนั้น และต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว โดยระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่ออาการจราจร สุขภาพอนามัย หรือคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปจัดให้มีสถานที่คัดแยกมูลฝอย ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นที่เฉพาะ มีขนาดเพียงพอ เหมาะสม สามารถรองรับมูลฝอยที่จะนำเข้ามาคัดแยกได้ มีการรักษาบริเวณโดยรอบให้สะอาดและเป็นระเบียบอยู่เสมอ

(๒) มีแสงสว่างเพียงพอสามารถมองเห็นวัตถุต่าง ๆ ได้ชัดเจน

(๓) มีการระบายอากาศเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๔) จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือที่สะอาด เพียงพอ สำหรับใช้งานและชำระล้างร่างกาย

(๕) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) มีการป้องกันฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๗) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยและมีการบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา

(๘) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ในกรณีวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนดำเนินการคัดแยกมูลฝอยในลักษณะที่ไม่เป็นการค้า หรือแสวงหากำไร ต้องแจ้งราชการส่วนท้องถิ่นที่วิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนนั้นตั้งอยู่ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำกับดูแล การดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๒๓ ผู้ดำเนินการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บ รวบรวม และคัดแยกมูลฝอยและขนมูลฝอย โดยต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลไว้ประจำรถขนมูลฝอยด้วย

ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และได้รับความรู้ด้านสุขอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทิ้งสิ่งของที่ไม่ใช่แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนกับมูลฝอยทั่วไปตามข้อบัญญัติ

ข้อ ๒๕ ผู้ดำเนินการขนมูลฝอยทั่วไป ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) แยกขนมูลฝอยและขนตามวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขนมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดตามข้อ ๒๐

(๒) จัดให้มีมาตรการควบคุมกำกับการขนมูลฝอยเพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งมูลฝอย

(๓) ใช้นยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปที่มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๒๖ และต้องดูแลยานพาหนะดังกล่าวที่ใช้ในการขนมูลฝอยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีการล้างทำความสะอาดยานพาหนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขนมูลฝอยเป็นประจำทุกวัน โดยสถานที่ล้างทำความสะอาดดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ทนทาน มีความลาดเอียง น้ำไม่ท่วมขัง ทำความสะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และมีการป้องกันเหตุรำคาญและผลกระทบต่อสุขภาพ

(ข) จัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปมีขนาดกว้างขวางเพียงพอ และมีการดูแลทำความสะอาดบริเวณดังกล่าวเป็นประจำ

ข้อ ๒๖ ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด ง่ายต่อการบรรจุ ขน ถ่าย และทำความสะอาด ระดับตัวถังไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ขนถ่ายมูลฝอย

(๒) มีการป้องกันหรือติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงานและสามารถนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟติดไว้ประจำยานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลและเปิดให้สัญญาณตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับมอบจากราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บขนหรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปภายใต้การดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงชื่อราชการส่วนท้องถิ่นด้วย ตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนมูลฝอย พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนมูลฝอยในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงชื่อบุคคลหรือนิติบุคคล เลขที่ใบอนุญาตของบริษัทด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอก ตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนมูลฝอย พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนมูลฝอยในบริเวณที่บุคคลภายนอก สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้ดำเนินการขนมูลฝอยทั่วไปอาจจัดให้มีสถานีขนถ่ายมูลฝอยก็ได้ สถานีขนถ่ายมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคาร ที่มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า มีการระบายอากาศ มีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน และมีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่ต้องพักรอการขนถ่าย

(๒) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ ๒ การกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ให้คัดแยกมูลฝอยที่จัดเก็บได้ออกเป็นมูลฝอยที่ย่อยสลายง่าย มูลฝอยที่ย่อยสลายยาก และมูลฝอยที่ไม่ย่อยสลาย ก่อนนำไปกำจัด ทั้งนี้การกำจัดให้ทำตามความเหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติของมูลฝอยนั้น หรือสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมและระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมและสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

ข้อ ๒๙ ผู้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดมูลฝอยและจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือ ป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานอุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่กำจัดมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่าน การฝึกอบรม ให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๓๐ การกำจัดมูลฝอยทั่วไปต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำจัดมูลฝอยโดยวิธีหนึ่งวิธีใดตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ โดยให้ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับ การดำเนินงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๒) ไม่นำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนมาจัดร่วมกับมูลฝอยตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๑ การกำจัดมูลฝอยทั่วไป ให้ดำเนินการตามวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีดังนี้

(๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๒) การหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ

(๓) การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน

(๔) การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน

(๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด หรือคณะกรรมการจังหวัดให้คำแนะนำ การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจังหวัดอาจให้คำแนะนำราชการส่วนท้องถิ่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ การดำเนินการกำจัดมูลฝอยตามข้อ ๓๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การมอบหมายให้เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

.....

ข้อ ๓๓ การมอบหมายให้เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

หมวด ๔

การดำเนินการ ใช้ และหาประโยชน์

.....

ข้อ ๓๔ การดำเนินการ ใช้ และหาประโยชน์ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

หมวด ๕

ใบอนุญาต

.....

ข้อ ๓๕ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใบอนุญาตที่ออกให้ตามวรรคหนึ่งให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนมูลฝอยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(๒) ใบอนุญาตการกำจัดมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(๓) ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ใดได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้ถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว

ข้อ ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓๕ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๓) หนังสือยินยอมรับกำจัดจากสถานประกอบกิจการกำจัดมูลฝอย (กรณีที่ส่งไปกำจัดที่อื่น)
- (๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๓๗ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอ ให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อบำบัดการทันที หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้ เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๓๙ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาต และหนังสือรับรองการแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาทicketการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

หมวด ๖
ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๔๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย และค่าธรรมเนียมการออกไปอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๒ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(ลงชื่อ)

(นางสาวอภิญญา เครือศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการแทน
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายปัญญา ประโพนะนัง)
นายอำเภอเมืองชัย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๙

[illegible]

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	- อัตราค่าธรรมเนียมการเก็บและขนมูลฝอย หรือการจัดมูลฝอย เป็นรายครั้ง ๓.๑ การเก็บและขนมูลฝอยต่อครั้ง ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร โดยเก็บค่าธรรมเนียมไม่เกินหน่วยละ ๓.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยที่เก็บและขนต่อครั้งเกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๓.๑ สำหรับปริมาณมูลฝอยส่วนที่ไม่เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร และสำหรับปริมาณมูลฝอยส่วนที่เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร โดยเก็บค่าธรรมเนียมไม่เกินหน่วยละ ๓.๓ การกำจัดมูลฝอยต่อครั้ง ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร โดยเก็บค่าธรรมเนียมไม่เกินหน่วยละ ๓.๔ กรณีมีปริมาณมูลฝอยที่กำจัดต่อครั้งเกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๓.๓ สำหรับปริมาณมูลฝอยส่วนที่ไม่เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร และสำหรับปริมาณมูลฝอยส่วนที่เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร โดยเก็บค่าธรรมเนียมไม่เกินหน่วยละ	๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐
๔	ใบอนุญาตดำเนินการกิจการโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ๔.๑ ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนมูลฝอย ฌบับละ (ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต) ๔.๒ ใบอนุญาตการกำจัดมูลฝอย ฌบับละ (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต) ๔.๓ ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอย ฌบับละ (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต)	๕,๐๐๐ ๓๗,๕๐๐ ๒๕,๐๐๐
๕	ในกรณีที่มีการนำพลังงานทดแทนหรือพลังงานสะอาดมาใช้ในการเก็บและขนมูลฝอย หรือมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกำจัดมูลฝอยหรือการหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอย ซึ่งสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔/๒ ในอัตราค่าธรรมเนียม ดังนี้ ๕.๑ ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนมูลฝอย ฌบับละ (ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต) ๕.๒ ใบอนุญาตการกำจัดมูลฝอย ฌบับละ (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต) ๕.๓ ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอย ฌบับละ (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต)	๔,๕๐๐ ๓๓,๗๕๐ ๒๒,๕๐๐

(สำเนา)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๙

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
อำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการและอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในการให้บริการที่ผู้รับใบอนุญาตจะพึงเรียกเก็บได้

เหตุผล

โดยที่การจัดการสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การจัดการสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งการจัดการสิ่งปฏิกูลมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน และกำจัด สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ มาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดและนายอำเภอเมืองชัย จึงตราข้อบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดแล้วเก้าสิบวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะของคน หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนอุจจาระหรือปัสสาวะ

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่ระบบการรองรับการขน และการกำจัด
สิ่งปฏิกูล

“ส้วม” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับขับถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงระบบรองรับสิ่งปฏิกูล

“ส้วมสาธารณะ” หมายความว่า ส้วมที่จัดไว้เพื่อให้บริการเป็นการทั่วไปในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งกรณีที่มีการจัดเก็บค่าบริการและไม่จัดเก็บค่าบริการ และให้หมายความรวมถึงส้วมที่จัดไว้เพื่อให้บริการภายในหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน

“ส้วมเคลื่อนที่” หมายความว่า ส้วมที่ติดตั้งในยานพาหนะหรือแพ

“ส้วมชั่วคราว” หมายความว่า ส้วมที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร และให้หมายความรวมถึงส้วม ประกอบสำเร็จรูป

“การขนสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การสูบล้างสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลหรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่แล้วนำไปยังระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

“ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ถังหรือบ่อที่มีลักษณะมิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้เพื่อใช้เป็นที่รองรับสิ่งปฏิกูลจากส้วมก่อนการขนหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“การกำจัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การบำบัด การปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลให้ปราศจากมลภาวะสภาพอันน่ารังเกียจ หรือการก่อให้เกิดโรค เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือทำลาย

“ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่” หมายความว่า กระบวนการกำจัดสิ่งปฏิกูลสำหรับอาคารประเภทต่าง ๆ เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน โรงพยาบาล โรงแรมหรือกลุ่มอาคาร

“ระบบการจัดสิ่งปฏิภูลรวม” หมายความว่า กระบวนการการจัดสิ่งปฏิภูลที่รวบรวมจากระบบการจัดสิ่งปฏิภูลแบบติดกับที่ส่วเคลื่อนที่หรือจากสถานที่ต่าง ๆ มาจัดรวม

“กากตะกอน” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการจัดสิ่งปฏิภูล

“ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิภูล” หมายความว่า

(๑) ราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจดำเนินการร่วมกับราชการส่วนอื่นตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๕) ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

.....

ข้อ ๗ การเก็บ ขน และจัดสิ่งปฏิภูลในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการ ส่วนท้องถิ่นก็ได้

สิ่งปฏิภูลที่จัดเก็บได้ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ซึ่งดำเนินการจัดเก็บย่อมมีอำนาจนำไปดำเนินการใช้หรือหาประโยชน์ได้ตามข้อตกลงที่ทำไว้ระหว่างกัน

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีของเสียอันตรายหรือของเสียไม่อันตรายปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมา ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวหากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานนั้นยังมิได้ดำเนินการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บดำเนินการกับสิ่งปฏิกูลนั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการขนส่งสิ่งปฏิกูลแทนหรือจะอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการขนส่งสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการขนส่งสิ่งปฏิกูลแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการขนส่งสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการแล้วแต่กรณี และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล นอกจากถ่าย เท ทิ้ง หรือกำจัด ณ สถานที่หรือตามวิธีที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือจัดให้

ข้อ ๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน และบุคคลซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดมอบให้ดำเนินการขนส่ง และ กำจัดสิ่งปฏิกูลภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตจาก นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดให้ดำเนินกิจการรับทำการขนส่ง และกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการขนส่งและกำจัดสิ่งปฏิกูล ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวง และประกาศกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีการจัดงานมหรสพ งานเทศกาล งานแสดงสินค้า การชุมนุม การชุมนุมสาธารณะ หรือกิจกรรมอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่สามชั่วโมงขึ้นไป ผู้จัดหรือ ผู้รับผิดชอบการดำเนินการดังกล่าว ต้องจัดให้มีส้วม ส้วมสาธารณะ ส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราว ที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง สุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูลออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี สำหรับให้บริการอย่างเพียงพอ

เมื่อการดำเนินการตามวรรคหนึ่งเสร็จสิ้น ในกรณีที่มีการติดตั้งส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราว ให้ผู้จัดหรือผู้รับผิดชอบ รื้อถอน และปรับสภาพพื้นที่บริเวณดังกล่าวให้เรียบร้อย และถูกสุขลักษณะ ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีหน้าที่ และอำนาจตรวจสอบความเรียบร้อย ในการรื้อถอน และปรับสภาพพื้นที่ดังกล่าว หากพบว่าไม่ถูกสุขลักษณะ ให้ออกคำสั่งให้ผู้จัดหรือผู้รับผิดชอบ ปรับปรุงแก้ไขได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือเกิดเหตุ อุกเหตุนิให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด หรือหน่วยงานของรัฐจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราวที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง แล้วแต่กรณี สำหรับให้บริการตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สาธารณสุขประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล

ส่วนที่ ๑

สุขลักษณะของส้วม

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคาร หรือสถานที่ที่มีส่วนต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ หรือต้องต่อท่อไปยังระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม ตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒)

ในกรณีที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่ง เป็นระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ เมื่อระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เต็มหรือเลิกใช้งาน ต้องขนสิ่งปฏิกูลไปกำจัดที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม ตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒)

การนำน้ำทิ้ง และกากตะกอนที่ผ่านการกำจัดสิ่งปฏิกูลออกจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่ง น้ำทิ้งและกากตะกอนนั้นต้องได้มาตรฐานตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ที่ให้บริการส้วมสาธารณะต้องดำเนินการให้ส้วมสาธารณะถูกสุขลักษณะตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ และที่เปิดและปิดน้ำของโถส้วมและโถปัสสาวะให้สะอาด รวมทั้งต้องบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งาน

(๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาด และเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๓) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๔) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป ที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด และอยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึมตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๕) จัดให้มีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาด และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือกระดาดชำระชนิดยุ่ย และกระจายตัวได้ง่ายเมื่อเป็ยนน้ำ ซึ่งสามารถทิ้งลงในโถส้วมได้ ในกรณีที่กระดาดชำระเป็นชนิดที่ไม่สามารถทิ้งลงในโถส้วมได้ หรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่สามารถรองรับกระดาดชำระได้ ให้รวบรวมกระดาดชำระที่ใช้แล้ว ใส่ที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม และเก็บขนไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากกระดาดชำระที่ใช้แล้ว

(๖) ในส้วม ต้องมีการถ่ายเทอากาศที่ดี หรือระบบระบายอากาศ เพื่อการถ่ายเทอากาศที่ดี

(๗) ประตูห้องส้วม ต้องมีที่จับเปิดและปิดที่สะอาด มีอุปกรณ์ยึดประตูด้านในที่สามารถไขจากด้านนอกได้ โดยประตูต้องเปิดออกจากด้านในเป็นบานพับ บานเลื่อน หรือเป็นรูปแบบอื่น เพื่อให้สามารถเข้าช่วยเหลือผู้ใช้บริการในกรณีหมดสติได้

(๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้นำข้อ ๑๓ มาบังคับกับส้วมสาธารณะด้วยโดยอนุโลม ประเภทของอาคารหรือสถานที่ที่ให้บริการส้วมสาธารณะ ซึ่งต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะหรือแพที่มีส่วนเคลื่อนที่ ต้องดำเนินการให้ส่วนเคลื่อนที่ ถูกสุขลักษณะตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ โดยให้นำสุขลักษณะในข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม และให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล ที่สามารถรองรับสิ่งปฏิกูลได้มากกว่าถังเก็บกักน้ำสะอาด โดยท่อระบาย และถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพดี ไม่แตกหรือชำรุด และสามารถป้องกันสัตว์แมลง หรือพาหะนำโรคได้ ทั้งนี้ ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลต้องมีท่อระบายอากาศที่สูงพ้นหลังคาของยานพาหนะหรือแพ หรืออยู่ใน ตำแหน่งที่ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวน

(๒) เมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็ม หรือเลิกใช้งาน ต้องขนส่งสิ่งปฏิกูลไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ได้ มาตรฐาน ตามข้อ ๒๑

(๓) ในกรณีที่ส่วนเคลื่อนที่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง และกากตะกอนต้องผ่านการกำจัด สิ่งปฏิกูลแล้ว โดยน้ำทิ้งและกากตะกอนนั้นต้องได้มาตรฐานตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่แพใช้เป็นที่อยู่อาศัยประจำ หรือแพที่มีส่วนเคลื่อนที่ซึ่งไม่มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล หรือไม่สามารถ สูดสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลไปกำจัดได้ ให้แพดังกล่าวจัดให้มีส่วนไว้บนพื้นดิน โดยให้นำ ข้อ ๑๓ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ผู้ที่จัดให้มีส่วนชั่วคราว ต้องจัดให้ส่วนชั่วคราวตั้งอยู่ในบริเวณที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ของผู้ใช้บริการ และต้องดำเนินการให้ส่วนชั่วคราวถูกสุขลักษณะตลอดเวลาที่เปิดให้บริการดังต่อไปนี้

(๑) พื้น ผนัง หลังคา และประตูของห้องส่วน รวมทั้งสุขภัณฑ์มีความปลอดภัย มั่นคง แข็งแรง ทนทานต่อการรับน้ำหนัก ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรืออุบัติเหตุต่อผู้ใช้บริการ และดูแลให้สะอาดพร้อมใช้งานอยู่เสมอ รวมทั้งมีการถ่ายเทอากาศที่ดี

(๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาด และเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๓) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือ ซึ่งพร้อมใช้งาน

(๔) จัดให้มีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาด และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือกระดาดชำระชนิดยุ่ย และกระจายตัวได้ง่ายเมื่อเป็ยนน้ำ ซึ่งสามารถทิ้งลงโถส้วมได้ ในกรณีที่กระดาดชำระเป็นชนิดที่ไม่สามารถทิ้งลงใน โถส้วมได้ หรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่สามารถรองรับกระดาดชำระได้ ให้รวบรวมกระดาดชำระที่ใช้แล้ว ใส่ที่รองรับมูลฝอย ที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม และเก็บขนไปกำจัด อย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากกระดาดชำระที่ใช้แล้ว

(๕) จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล ตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และเมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มต้องขนส่งสิ่งปฏิกูลไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒)

(๖) เมื่อเสร็จสิ้นการใช้งาน ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ตกค้างอย่างถูกต้อง และรื้อถอน รวมทั้งปรับพื้นที่ ให้อยู่ในสภาพที่ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒ สุขลักษณะในการขนส่งสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๑๗ ผู้ที่มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูล ต้องขนส่งสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มียานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล และอุปกรณ์ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ที่มีจำนวนเพียงพอกับการให้บริการ

(๒) ดำเนินการขนส่งสิ่งปฏิกูลในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยต้องมีมาตรการป้องกันกลิ่นในขณะที่ทำการขนส่งสิ่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้รบกวนผู้ที่พักอาศัยในอาคาร หรือสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ

(๓) ทำความสะอาดท่อสำหรับใช้สูบสิ่งปฏิกูล หลังจากสูบสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว โดยการสูบน้ำสะอาดจากถัง เพื่อล้างภายในท่อหรือสายสูบ และทำความสะอาดท่อหรือสายสูบด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อด้วยน้ำ

(๔) ในกรณีที่มีสิ่งปฏิกูลตกหล่นหรือรั่วไหล ให้ทำลายเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วทำความสะอาด

(๕) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม และมีสภาพพร้อมใช้งาน สำหรับผู้ปฏิบัติงานสูบและขนส่งสิ่งปฏิกูล รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุ ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และตรวจตราควบคุมให้มีการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล

(๖) ผู้ปฏิบัติงานสูบ และขนส่งสิ่งปฏิกูล ต้องสวมเสื้อผ้ามิดชิด ถุงมือยางหนา ผ้าปิดปาก ปิดจมูกและสวมรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็ง รวมทั้งต้องทำความสะอาดถุงมือยางหนา และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็งทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

(๗) ต้องทำความสะอาดยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล หลังจากที่ทำออกปฏิบัติงานอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้ง น้ำเสียที่เกิดจากการทำความสะอาดต้องเข้าสู่ระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย หรือบ่อซึม โดยบ่อซึมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คูคลอง หรือแหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่น้อยกว่าสิบเมตร

(๘) ต้องจัดให้มีสถานที่เฉพาะ ที่มีขนาดกว้างขวางเพียงพอ สำหรับจอดเก็บยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล

(๙) ห้ามนำยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลไปใช้ในกิจกรรมอื่น และห้ามนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่สาธารณะ

(๑๐) ดำเนินการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๘ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูล ต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งทำหน้าที่สูบและขนส่งสิ่งปฏิกูลได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และได้รับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมอนามัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๙ ยานพาหนะสำหรับขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล ต้องมีฝาเปิดและปิดอยู่ด้านบน โดยสามารถปิดได้มิดชิด ไม่รั่วซึม และป้องกันกลิ่น สัตว์ แมลง หรือพาหะนำโรคได้ การได้ดี น้ำยาฆ่าเชื้อ

(๒) ท่อหรือสายที่ใช้สูบสิ่งปฏิกูลต้องไม่รั่วซึม

(๓) มีอุปกรณ์สูบสิ่งปฏิกูลที่สามารถสูบตะกอนหนักได้ และมีมาตรวัดสิ่งปฏิกูลที่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

(๔) มีช่องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาด และน้ำยาฆ่าเชื้อ

(๕) บนตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องมีข้อความว่า “ใช้เฉพาะขนส่งสิ่งปฏิกูล” โดยสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

จากภายนอกยานพาหนะ

ในกรณีที่มีการขนส่งสิ่งปฏิกูลดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ให้แสดงชื่อขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดนั้นด้วยตัวหนังสือขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ไว้ที่ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล โดยอยู่ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่มีการขนส่งสิ่งปฏิกูล ดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับมอบหมายจากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ให้แสดงชื่อขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดด้วยตัวหนังสือขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ไว้ที่ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล พร้อมด้วยข้อความระบุชื่อ ที่อยู่ และ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่ได้รับมอบหมาย โดยอยู่ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่มีการขนส่งสิ่งปฏิกูล ดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ให้แสดงรหัส หรือหมายเลขทะเบียนใบอนุญาต พร้อมด้วยข้อความระบุชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาต หรือเจ้าของกิจการด้วยตัวหนังสือขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยตัวอักษรต้องมีความสูง ไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตจากราชการส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ให้แสดงเฉพาะหมายเลข ทะเบียนใบอนุญาตฉบับแรก และให้เก็บสำเนาหลักฐานใบอนุญาตฉบับอื่น ไว้ในยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล เพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๒๐ ในการขนส่งสิ่งปฏิกูล ให้เทศบาลตำบลห้วยผึ้ง กำหนดเส้นทาง และออกเอกสารกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิกูล

เอกสารกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๓

สัญลักษณ์ในการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๑ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบ่งเป็นสองระบบ ได้แก่

(๑) ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่

(๒) ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่ง ต้องมีประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบลากตะกอน และวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๒ ในการระบายน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว น้ำทิ้งและกากตะกอน ต้องมีปริมาณไข้หวัดใหญ่ และแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia coli) ไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

วิธีการเก็บตัวอย่าง และการตรวจหาไข้หวัดใหญ่และแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia coli) ในน้ำทิ้งและกากตะกอนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๓ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูล ต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งทำหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลได้รับการตรวจสอบภาพประจำปี และได้รับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีกรมอนามัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๔ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูล ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งทำหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูล และจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุ ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และตรวจตราควบคุมให้มีการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ติดตั้งไว้ในบริเวณหรือสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องสวมเสื้อผ้ามิดชิด ถุงมือยางหนา ผ้าปิดปาก ปิดจมูก และสวมรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็ง รวมทั้งต้องทำความสะอาดถุงมือยางหนา และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็งทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

หมวด ๓ ใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเท่านั้น

ข้อ ๒๗ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๒๖ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้ กรณีดำเนินกิจการประเภท การรับทำการเก็บ และขนส่งสิ่งปฏิกูล

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับใบอนุญาต
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต
- (๓) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบการกิจการ เช่น โฉนดที่ดิน สัญญาเช่าสถานที่ อาคาร ยานพาหนะ
- (๔) หนังสือยินยอมรับกำจัดจากสถานประกอบการกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล (กรณีส่งไปกำจัดที่อื่น)
- (๕) สำเนาใบอนุญาตประกอบการกิจการ รับกำจัดสิ่งปฏิกูล ของสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล
- (๖) สำเนาใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ตาม พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ กำหนด
- (๗) รูปภาพแสดงสถานที่จอดรถรับสิ่งปฏิกูล
- (๘) รูปภาพแสดงสถานที่ล้างทำความสะอาดรถรับสิ่งปฏิกูล การบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้ง ก่อนระบายออกสู่ภายนอก

สู่ภายนอก

(๙) สำเนาใบคู่มือจดทะเบียนรถรับสิ่งปฏิกูล พร้อมรายการเสียภาษี ของรถรับสิ่งปฏิกูลทุกคันที่เข้าเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

- (๑๐) รูปภาพรถรับสิ่งปฏิกูลที่นำมาเก็บขนสิ่งปฏิกูลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
- (๑๑) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ออกให้ไม่เกิน ๕ เดือน (กรณีนิติบุคคล)
- (๑๒) หนังสือมอบอำนาจ (กรณีมีการมอบอำนาจ)
- (๑๓) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

กรณีดำเนินการพิจารณาการกำจัดสิ่งปฏิกูล

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับใบอนุญาต
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต
- (๓) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบการกิจการ เช่น โฉนดที่ดิน สัญญาเช่าสถานที่ อาคาร ยานพาหนะ
- (๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด)
- (๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด)
- (๖) หนังสือมอบอำนาจ (กรณีมีการมอบอำนาจ)
- (๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๒๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการทันที หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้นให้จัดทำบันทึกความบกพร่อง และรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง การอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๓๐ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุภายใน ๔๐ วัน เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการหรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามมาตร ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.๒๕๖๕

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่ กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

.....

ข้อ ๓๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการขนส่งสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด หรือเขตพื้นที่ท้องที่การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน จะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุจริตและตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการกิจการตามข้อบัญญัตินี้ จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็น การขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็น การขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับ เพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

.....

ข้อ ๔๑ ผู้ใดกระทำความผิด ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(ลงชื่อ)

(นางสาวอัมภา เครือศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการแทน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายปัญญา ประโชนัง)

นายอำเภอสังขย

อัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๙

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	- อัตราค่าธรรมเนียมการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล เป็นรายครั้ง ๑.๑ การเก็บและขนสิ่งปฏิกูลต่อครั้ง ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร	๑๕๐
	๑.๒ กรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่เก็บและขนต่อครั้งเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมตาม ๑.๑ สำหรับปริมาณสิ่งปฏิกูลส่วนที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร และสำหรับปริมาณสิ่งปฏิกูลส่วนที่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๕๐
๒	- อัตราค่าธรรมเนียมการจัดสิ่งปฏิกูล ๒.๑ การกำจัดสิ่งปฏิกูลต่อครั้ง ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร	๒๐๐
	๒.๒ กรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่กำจัดต่อครั้งเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมตาม ๒.๑ สำหรับปริมาณสิ่งปฏิกูลส่วนที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร และสำหรับปริมาณสิ่งปฏิกูลส่วนที่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๓๐๐
๓	- อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ๓.๑ ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล (ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต) ๓.๒ ใบอนุญาตการจัดสิ่งปฏิกูล (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต) ๓.๓ ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต)	ฉบับละ ๕,๐๐๐ ฉบับละ ๓๗,๕๐๐ ฉบับละ ๒๕,๐๐๐

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๔	- ในกรณีที่มีการนำพลังงานทดแทนหรือพลังงานสะอาดมาใช้ในการเก็บและขนส่งสิ่งปฏิกูล หรือมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือการหาประโยชน์จาก การจัดการสิ่งปฏิกูลซึ่งสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ให้เก็บค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔/๒ ในอัตราค่าธรรมเนียม ดังนี้	
๔.๑	ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนส่งสิ่งปฏิกูล (ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต)	ฉบับละ ๔,๕๐๐
๔.๒	ใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูล (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต)	ฉบับละ ๓๓,๗๕๐
๔.๓	ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล (ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต)	ฉบับละ ๒๒,๕๐๐

(สำเนา)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
อำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ว่าด้วยตลาดไว้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลและเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการดำเนินการกิจการตลาด การดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย ความถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัยในการประกอบกิจการตลาดของผู้ขออนุญาตจัดตั้งตลาด โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓ ประกอบกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องควบคุมการประกอบกิจการตลาด โดยตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙ นี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด ว่าด้วยตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดและนายอำเภอเมืองชัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด นับตั้งแต่วันที่ปิดประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดแล้วเก้าสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาหลักเกณฑ์ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวดที่ ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรับปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึง ยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่ง กลิ่น รส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้และของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์ หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

“อาหารปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“สุขาภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและควบคุมปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้อาหารสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษ ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำประกอบ บรรจุ และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อตกไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไข่ ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด หรือบุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้แต่งตั้ง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อการนั้น

“ผู้จำหน่ายสินค้า” หมายความว่า ผู้ที่นำสินค้า อุปโภค บริโภคทุกชนิด มาวางจำหน่าย

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๒ ลักษณะของตลาด

ข้อ ๖ ในข้อบัญญัตินี้ให้จัดตลาด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๘ ผู้ดำเนินการตลาดต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๑

ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๙ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คืออาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และสัญลักษณ์ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) มีถนนรอบตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารและผนังทำด้วยวัสดุถาวร นานคง แข็งแรง เพื่อความปลอดภัยในการใช้สอย

(๓) หลังคาต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสม กับการระบายอากาศของตลาดนั้น

(๔) พื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย ไม่มีน้ำขังและไม่ลื่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกันหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข หนู ให้เข้าไป ในตลาด ทั้งนี้ ควรนำเครื่องกันหรือสิ่งกีดขวางปิดทางเข้าและออกตลาดเป็นประจำหลังตลาดปิดบริการ

(๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีการหมุนเวียน

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑ ตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ด้านล่างของแผงจำหน่ายสินค้าไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือสะสมสินค้าและของอื่นๆ ทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่อ สำหรับล้างสินค้า ล้างมือ มีปริมาณเพียงพอต่อการใช้งาน

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบาย สามารถง่ายต่อการทำความสะอาด ทั้งนี้ ให้มีตะแกรง ดักมูลฝอย และบ่อดักไขมันด้วย

(๑๒) ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยกาควบคุมอาคาร ติดตั้งไว้ในบริเวณที่มองเห็นง่าย และสะดวกต่อการใช้งาน

(๑๓) จัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เหมาะสมเพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน สะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

(๑๔) จัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ จำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในตัวอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกัน โดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

(๑๕) จัดให้มีที่เก็บรวบรวมมูลฝอย ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่รถเก็บมูลฝอยเข้าออก ได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย

(๑๖) จัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒ ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๐ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม จัดให้มีสถานที่สำหรับผู้จำหน่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้จำหน่ายสินค้าประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นที่ถูกด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้ ด้านล่างของแผงจำหน่ายสินค้าไม่ใช่เป็นที่เก็บหรือสะสมสินค้า และของอื่น ๆ กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่ม หรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

(๔) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และมีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะ ในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง

(๖) จัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมนอกสถานที่จำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการ ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

(๗) จัดให้มีที่เก็บรวบรวมมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน

(๘) จัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นประเภทที่ ๑ ตามข้อบัญญัตินี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๓
การอนุญาตและการกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น อนุญาตให้ผู้ดำเนินกิจการตลาดในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะเป็นการดำเนินการของราชการส่วนท้องถิ่นเอง ที่ไม่ก่อผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้ มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาด ขึ้นตามอำนาจหน้าที่ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และตามบทบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อกำหนดของท้องถิ่นเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด และกฎหมายได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือเพื่อให้หน่วยราชการที่จัดตั้งตลาดปฏิบัติ เป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๑๔ ตลาดประเภทที่ ๑ ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นแบบแปลน และแผนผังบริเวณที่ตั้งของอาคารตลาด และอาคาร ส่วนประกอบอื่น ๆ ของตลาดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาก่อนทำการก่อสร้างอาคารตลาด เพื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๕ ตลาดประเภทที่ ๒ เนื่องจากเป็นตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร การขออนุญาตจัดตั้งให้ผู้ขออนุญาตจัดตั้งตลาด ยื่นแผนผังบริเวณที่ตั้งของแผงจำหน่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่รวบรวมมูลฝอย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาเพื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะได้แนะนำการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของแผงจำหน่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่รวบรวมมูลฝอย ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ข้อกำหนด

ข้อ ๑๖ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทในตลาดต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวก ในการดูแลรักษาความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๑๗ กำหนดเวลาการเปิดและปิด ตลาดประเภทที่ ๑ ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ กำหนดเวลาเปิดและปิด ตลาดประเภทที่ ๑ ดังต่อไปนี้

ช่วงเช้า เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ช่วงบ่าย เวลา ๑๔.๐๐ - ๒๒.๐๐ นาฬิกา

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ และตลาดประเภทที่ ๒ จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร พื้น ผนัง เพดาน ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ ก๊อกน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น ๆ

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำทุกวัน และดูแลรักษาที่เก็บรวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๓) จัดให้มีการทำความสะอาดล้างตลาด และร่องระบายน้ำเสีย อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง

(๔) แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ มิให้ปล่อยน้ำ หรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายสินค้าไหลลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำ

(๕) จัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดของห้องส้วม ที่ปัสสาวะ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสียเป็นประจำทุกวัน ให้อยู่ในสภาพที่สะอาดใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๖) จัดให้มีการกำจัดสัตว์ หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภายในบริเวณตลาด

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า หรือระบบน้ำประปา เว้นแต่ขออนุญาต และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ เว้นแต่ขออนุญาต และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดบุชจำหน่ายสินค้า และจัดการแสดงอื่นใดในตลาด เว้นแต่ขออนุญาต และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ และตลาดประเภทที่ ๒ จะต้องไม่กระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามจำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาด หรือไม่ปลอดภัย

(๒) ห้ามนำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) ห้ามสะสมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จำทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังเป็นเหตุรำคาญก่อมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์ หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๔) ห้ามถ่ายเท หรือทิ้งมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับเก็บรวบรวมมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(๕) ห้ามทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๖) ห้ามก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อน หรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๗) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัย หรือเป็นที่พักค้างคืน

(๘) ห้ามกระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ก่อมลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง หรือส่งกลิ่นเหม็น

หมวดที่ ๔

การกำกับดูแล ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๒๓ ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (๓) การดูแลรักษาความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตนเป็นประจำทุกวัน
- (๔) การเก็บกวาดรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (๕) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องจัดวางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้า หรือในขอบเขตที่จัดไว้ให้เท่านั้น ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า อันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าในลักษณะ หรือมีความสูงจากพื้นตลาดจนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ การวางและเก็บสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

- (๗) ไม่ใช่แสงหรือวัตถุอื่นใด ที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง

ข้อ ๒๔ ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ไม่นำสินค้ามาวางจำหน่ายสินค้าต่อกันนานเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นควรตัดสิทธิการเข้าจำหน่ายสินค้าในแผงจำหน่ายสินค้าเดิมทันที และจะพิจารณาให้ผู้จำหน่ายสินค้ารายอื่น เข้าจำหน่ายสินค้าแทนต่อไป

ข้อ ๒๕ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ภายใน ๑๕ วัน หากตรวจพบไม่ดำเนินการดังกล่าว เห็นควรตัดสิทธิการเข้าจำหน่ายสินค้าในแผงจำหน่ายสินค้าเดิมทันที และจะพิจารณาให้ผู้จำหน่ายสินค้ารายอื่นเข้ามาจำหน่ายสินค้าแทนต่อไป

ข้อ ๒๖ ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า จะต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ บิด ไข้สวกใส หัด คางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ โรคไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

- (๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา

ข้อ ๒๗ ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า จะต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำ ประกอบ เก็บ หรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะน้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) อาหารที่จำหน่ายต้องสะอาดและปลอดภัย ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร
- (๒) อาหารสดที่อาจเกิดการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บไว้ในอุณหภูมิที่เหมาะสม
- (๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (๔) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะเพื่อการนั้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร
- (๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องชูดมะพร้าว จาน ชาม ช้อน ส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

ข้อ ๒๘ ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า จะทำการซื้อขายแผงจำหน่ายสินค้า หรือโอนสิทธิการเช่าแผงจำหน่ายสินค้า หรือนำสถานที่เช่าแผงจำหน่ายสินค้า ไปให้บุคคลอื่นเช่าช่วงทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยายไม่ได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถเพิกถอนสิทธิการจำหน่ายสินค้า และหากการกระทำนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถดำเนินคดีตามกฎหมายทั้งผู้ซื้อแผงจำหน่ายสินค้าและผู้ขายแผงจำหน่ายสินค้าต่อไป

หมวดที่ ๕

การควบคุมกิจการตลาดเอกชน

และตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ

ข้อ ๒๙ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เกิดขึ้นในตลาดของเอกชนหรือตลาดของ กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วนแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑) ผลการตรวจวิเคราะห์ทางจุลินทรีย์จากการเก็บตัวอย่างอาหาร ตัวอย่างพื้นผิวภาชนะอุปกรณ์ หรือจากมือผู้ขายอาหารในตลาด พบว่ามีเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคได้หรือมีเชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นตัวบ่งชี้ในปริมาณที่เกินกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนด

(๒) มีปริมาณสัตว์ หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน หรือแมลงสาบเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยวิธีการตรวจวัดตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ตลาดเป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค วัณโรค บิด ไข้สวก ไข้ หัด คางทูม โรคเรื้อน โรคไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ โรคผิวหนังที่นำรังเกียจที่ และโรคอื่นที่ต้องแจ้งตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งออก ตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โดยพบว่าผู้จำหน่ายสินค้าหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในตลาดเป็นโรคติดต่อ หรือพบ ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อ ซึ่งยืนยันว่าบริโภคอาหาร หรือได้รับเชื้อโรคมาจากตลาดนั้น หรือตรวจพบเชื้อโรคซึ่งจะทำให้เกิด การระบาดของโรคในสินค้าที่จำหน่ายในตลาดนั้น

(๔) ถังกระโหะหรือถังบำบัดสิ่งปฏิกูล เกิดการรั่วไหลออกมาสู่สิ่งแวดล้อมจนอาจเป็นแหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรคหรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

หมวดที่ ๖ ใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม

ข้อ ๓๐ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแนบเอกสารหลักฐานอย่างละ ๑ ฉบับ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล)
- (๔) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)
- (๕) หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)
- (๖) เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอ พร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๓๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก ร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ชำระค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับรับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงจนถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตกำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๗
บทกำหนดโทษ

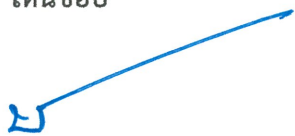
ข้อ ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

หมวดที่ ๘
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๓ บรรดากิจการตลาดที่มีอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของข้อบัญญัติภายใน ๗ วัน
นับแต่วันที่ข้อบัญญัติในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(ลงชื่อ)
(นางสาวอภิญญา เครือศรี)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการแทน
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(นายปัญญา ประโชนัง)
นายอำเภอห้วยซัย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	ตลาดประเภทที่ ๑	
	๑.๑) แผงจำหน่ายสินค้า ขนาด ๑ – ๒ ตารางเมตร	๑๐ บาท/วัน
	๑.๒) แผงจำหน่ายสินค้า ขนาด ๒ ตารางเมตรขึ้นไป	๓๐ บาท/วัน
	๑.๓) แผงจำหน่ายสินค้า ตารางเมตรละ ๑๐ บาท (กรณีไม่มีแผงจำหน่ายสินค้า)	๑๐ บาท/วัน
	๑.๔) หลอดไฟทุกชนิด	๕ บาท/วัน/ดวง
	๑.๕) โทรศัพท์ วิทยุ เครื่องเสียง พัดลม	๑๐ บาท/วัน/เครื่อง
	๑.๖) หม้อหุงข้าว กระทะไฟฟ้า หม้อต้ม เตอบีบ เตาย่าง เครื่องปั่น เตาไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ	๑๐ บาท/วัน/เครื่อง
	๑.๗) เครื่องทำความเย็นทุกชนิด	๑๐ บาท/วัน/เครื่อง
	๑.๘) บุธแสดงสินค้า ตารางเมตรละ ๑๐ บาท	๑๐ บาท/วัน
	๑.๙) แสดงดนตรี ตารางเมตรละ ๑๐ บาท	๑๐ บาท/วัน
๒	ตลาดประเภทที่ ๑ ใบอนุญาต	
	๒.๑) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า ไม่เกิน ๑๐๐ แผง	๕,๐๐๐ บาท/ปี
	๒.๒) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า เกิน ๑๐๐ แผง	๑๐,๐๐๐ บาท/ปี
	๒.๓) การต่อใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า ไม่เกิน ๑๐๐ แผง	๕,๐๐๐ บาท/ปี
	๒.๔) การต่อใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า เกิน ๑๐๐ แผง	๑๐,๐๐๐ บาท/ปี
	๒.๕) ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ	๕๐๐ บาท/ครั้ง

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	ตลาดประเภทที่ ๒ ใบอนุญาต	
	๓.๑) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า ไม่เกิน ๑๐๐ แผง	๕,๐๐๐ บาท/ปี
	๓.๒) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า เกิน ๑๐๐ แผง	๑๐,๐๐๐ บาท/ปี
	๓.๓) การต่อใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า ไม่เกิน ๑๐๐ แผง	๕,๐๐๐ บาท/ปี
	๓.๔) การต่อใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีจำนวนแผงจำหน่ายสินค้า เกิน ๑๐๐ แผง	๑๐,๐๐๐ บาท/ปี
	๓.๕) ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ	๕๐๐ บาท/ครั้ง